

Dobitnice knjige "Hod po rubu"

Novu zbirku kolumni Rujane Jeger "Hod po rubu" karakteriziraju, kao i u prethodnim knjigama, izvrsno zapažanje (ponekad bolno iskreno), inteligencija, ali i lepršavost. No ono što autoricu izdvaja od drugih kolumnistica je izvanredna duhovitost i, posebno, autoironija... jer kada piše o sebi, a to čini često, uvijek je to s odmakom i u duhovitom kontekstu

Dvije čitateljice koje na poklon dobvaju novu zbirku kolumni slavne kolumnistica i spisateljice Rujane Jeger "Hod po rubu", su:

%%IGRA%%

Bilo da Rujana piše o prihvaćanju starenja, o pravu žene na odabir, o odlasku u bolnicu, o neprežaljenoj ljubavi svoje bake, poslu, braku, šminki ili o umjetnoj oplodnji, čitatelj(ica) je uhvaćen(a) u koloplet „razuma i osjećaja“, svojevrsni ples na žici, žanrovski hod po rubu, u kojem nema vremena ni za trenutak opuštanja, preskakanja rečenica ili misaonog lutanja. Zanimljivo je da u kolumnama nadilazi formalna ograničenja takvog pisanja pa su to vrlo često briljantne priče, povezane likovima koji se nanovo pojavljuju, zbog čega se, kako je napisala Andrea Zlatar, njezine zbirke kolumni mogu čitati i kao roman u nastavcima.

Što o knjizi kažu Rujanine kolegice...

„Rujana piše duhovito, mudro i ležerno, otvarajući čitateljici i čitatelju bezbroj prozorčića i ključanica kroz koje se prilično dobro vidi da svijet nije ni uzak ni skučen, nego mjesto u kojem je moguće biti sto posto svoja – i preživjeti. Zato se uvijek ugodno iznenadim kad se sjetim da Rujana Jeger živi (i piše) ovdje, u Hrvatskoj. S njezinim tekstovima i ova je zemlja malo zabavnije i hrabrije mjesto, svakako pametnije i puno više seksi.“, Olja Savičević Ivančević

„Život stvara cirkuse, ostavlja krš i lom, ponekad konfete. A Rujana ima veliku, djelotvornu, iskrenu, pametnu i nadasve prpošnu metlu kojom mete sve. Od prirodnih plinova utrobe naše, karcinoma svagdašnjih, genoma do seksualnih, ubojitih nakaza, ljubavnih geometrijskih tijela i stvari koje drugi od nas očekuju, a mi im ih sadistički uskraćujemo... Sjajni tekstovi bez migoljenja i pompe. Samo situacije u kojima se zaglavljujemo poput gladnih miševa u mišolovkama. I Rujana koja progovara bez

dlake na jeziku. Ljudski. Samo bez vukova.", Ivana Šojat-Kučić

„U jednoj kolumni – onoj u kojoj zdvaja nad užasnom realnošću silovanih žena – Rujana Jeger kaže da joj se čini kako stalno piše jedan te isti tekst, samo se ženska imena u njemu mijenjaju. Razumijem zašto je to tako: osobi koja u Hrvatskoj (a zapravo u cijelom svijetu) piše o onome što se naziva 'ženskim temama' neminovno u jednom trenutku mora dosaditi što stalno upozorava na nasilje, diskriminaciju pa čak i manje opake, ali svejedno bolne aspekte ženskoga bivanja – a ništa se ne mijenja. Ono što Rujana skromno ne spominje jest to da čak i kada piše stalno o istim temama (a ne piše), čini to svaki put na nov i svjež način pa nas i u ovoj zbirki kolumna čeka vrlo fina i friška roba, u brojnim slučajevima utemeljena na osobnom iskustvu i uvijek protkana humorom. Čitajte Rujanine tekstove, iz njih ćete mnogošto naučiti, a dobro ćete se zabaviti čak i čitajući o liječenju ciste na jajniku!", Zrinka Pavlić

O autorici: Rujana Jeger rođena je kao Rujana Drakulić u Zagrebu 1968. – godine koja je promijenila svijet. Nešto kasnije, našla se u Centru za obrazovanje u kulturi i umjetnosti gdje je stekla zvanje „suradnika u sredstvima javnog informiranja" (što god to značilo), da bi potom ničim izazvana 1996. diplomirala arheologiju na zagrebačkom Filozofskom fakultetu. Autorica je romana Darkroom te dviju zbirki kolumni, Posve osobno i Opsjednuta. Nema ni jednoga radnog dana u radnoj knjižici pa će vjerojatno još dugo morati pisati. Kada ne piše, čita. Živi sa suprugom i dvjema kujama u Zagrebu.